

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918010086
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6918010086.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obžalovaného H. O. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. apríla 2019, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/21/2018 zo dňa 16.01.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/21/2018 zo dňa 16.01.2019 bol obžalovaný H. O. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby, ktorou mu bolo kladené za vinu, že dňa XX.XX.XXXX asi o XX.XX h v P., vošiel do rodinného domu č. XX, kde jeho družka H. O. bola u svojich rodičov U. O. a X. O., na ktorú kričal, aby s ním išla do O. a keď to odmietla urobiť, tak ju ťahal z domu von, na čo ho U. O. vyzval k opusteniu domu, čo však neurobil a naďalej H. O. ťahal z domu von a keď s ním nechcela odísť, tak jej dal facku, pričom v ďalšom konaní mu zabránil U. O., ktorý sa postavil medzi nich, udrel obvineného rukou do tváre a povedal mu, aby H. O. nechal na pokoji a odišiel z domu preč, čo neuposlúchol a U. O. udrel rukou do tváre a následne z domu odišiel, čím sa mal dopustiť prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., lebo skutok nie je trestným činom.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil tak, že vykonaným dokazovaním nebola vina obžalovaného H. O. jednoznačne preukázaná, preto súd vychádzajúc zo zásady in dubio pro reo v prospech obžalovaného, obžalovaného spod obžaloby oslobodil postupom podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku, lebo skutok nie je trestným činom. Svedkovia - poškodení X. O. a U. O. vzhľadom na príbuzenský vzťah opätovne využili svoje právo a odmietli vo veci vypovedať. Jedná sa o protichodné skupiny dôkazov, z ktorých jednoznačne nevyplýva, že by sa obžalovaný kritického večera dopustil predmetného skutku.

Proti tomuto rozsudku zahlásil po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2019 odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry, ktoré dodatočne aj písomne zdôvodnil. V písomných dôvodoch sťažnosti prokurátor okresnej prokuratúry uviedol, že rozhodnutie súdu nemožno považovať za dôvodné. Z výpovedí svedkov X. O. a U. O. v prípravnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že sa skutok stal spôsobom, ako je to uvedené v obžalobe a konanie obžalovaného naplňuje zákonné znaky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. Pokiaľ by sa skutok nebol stal, neboli by poškodení vec oznámili na políciu a nevypovedali by spôsobom, ako to uviedli po zákonom poučení o následkoch krivej výpovede počas prípravného konania. Svedkovia - poškodení X. O. a U. O. odmietli po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní k veci vypovedať, preto došlo k čítaniu ich výpovedí, ktoré jednoznačne usvedčujú obžalovaného O. zo žalovaného skutku. Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný O. neoprávnene zotrval v rodinnom dome O. i napriek tomu, že bol opätovne vyzvaný, aby dom opustil a tiež bolo preukázané, že sa dopustil násillia voči svojej družke, ako aj voči

U. O., čo v zmysle § 138 písm. d) Tr. zák. možno považovať za násilie a teda za závažnejší spôsob konania v zmysle § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. Z odôvodnenia rozsudku pritom nie je zrejmé, prečo považuje súd vo svojom rozhodnutí tieto svedecké výpovede za nevierohodné. Len samotná skutočnosť, že po zákonom poučení odmietli vypovedať na hlavnom pojednávaní ešte nesvedčí o tom, že tieto výpovede nepreukazujú trestnú činnosť obžalovaného a že ich nemožno považovať za vierohodné. Pokiaľ by bol súd pri svojom rozhodovaní o vine a treste dôsledne vyhodnotil tieto dve svedecké výpovede, nemohol by dospieť k záveru, že žalovaný skutok nie je trestným činom a z toho dôvodu by ich nemohol oslobodiť v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí pridržiavajúc sa písomného odôvodnenia odvolania, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že naďalej žije s družkou H. O. v spoločnej domácnosti, majú malého syna, so svokrovcami sa nestretávajú, svokrovci ich syna zatiaľ ani nevideli.

Krajský súd na základe podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd vykonal všetky dostupné dôkazy a vyhodnotil ich v zmysle zákonného ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. Postup okresného súdu v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. bol v súlade so zákonom, keď podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, keď dospel k tomu záveru, že síce skutok sa stal, nie je však trestným činom.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny.

V prvom rade je potrebné uviesť, že krajský súd sa predmetnou trestnou vecou zaoberá už po druhýkrát, kedy pôvodne uznesením sp. zn. 4To/46/2018 zo dňa 26.07.2018 podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu sp. zn. 3T/21/2018 zo dňa 21.03.2018 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pretože skutkový stav nebol dostatočne ustálený a za takého stavu nebolo možné dospieť k jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru o vine obžalovaného.

V dôvodoch zrušujúceho uznesenia na strane 3 - 4 odvolací súd uviedol, akým spôsobom je potrebné doplniť neúplné dokazovanie, akým smerom je potrebné vec došetriť, aby okresný súd mohol rozhodnúť o vine obžalovaného.

Okresný súd konal v zmysle uznesenia krajského súdu a vo veci vytýčil hlavné pojednávanie, na ktoré opätovne predvolal obžalovaného, svedkov - poškodených H. O., X. O., U. O. a svedka P. O..

Pokiaľ ide o doplnenie dokazovania, ako aj celé dokazovanie, obžalovaný H. O. od začiatku trestného stíhania popiera spáchanie skutku. Aj na hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2019 potvrdil skutočnosť, že hoci v inkriminovanom čase prišiel po svoju v tom čase tehotnú družku H. O. do rodinného domu jej rodičov - poškodených X. O. a U. O. a keď jeho družka odmietla s ním odísť, kričal na ňu, zobral ju za ruku a chcel aby s ním odišla, nesúhlasil aby išla s človekom, ktorý predtým havaroval. Poprel však, že by niekoho fyzicky napadol. Práve on bol vtedy napadnutý nejakým mladším opitým mužom, ktorý ho chcel udrieť, preto ho od seba odstrčil. Tiež do neho skočil aj otec jeho družky U. O., ktorý bol tiež opitý. O. ho poškriabala na tvári a X. O. tiež na neho skočila. U. O. mu vonku tiež napľul do tváre a skočil

na kapotu auta. Nevedel, či ho niekto vyzýval, aby dom opustil. S družkou mali dobrý vzťah, je s ňou naďalej. S jej rodičmi sa od vtedy nerozpráva.

Na hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2019 svedkovia - poškodení H. O., X. O. a U. O. po zákonom poučení podľa § 130 ods. 1, 2 Tr. poriadku využili svoje právo a odmietli vypovedať, pretože svedkyňa - poškodená H. O. je družkou obžalovaného. So súhlasom oprávnených strán boli preto zápisnice o ich výpovedi z prípravného konania prečítané a prečítané boli aj listinné dôkazy.

Svedkyňa - poškodená H. O. tiež potvrdila skutočnosť, že obžalovaný prišiel po ňu do domu jej rodičov a keď odmietla s ním odísť, začal ju so zvýšeným hlasom ťahať za ruku. Vtedy k nim priskočil P. O., začal do obžalovaného strkať a udierať ho päšťou do hlavy. Následne aj jej otec U. O. začal biť obžalovaného päšťami do hlavy. Obžalovaný ich od seba odstrčil. Keď chcel obžalovaný odísť, jej otec, P. a Y. mu začali udierať do kapoty auta, hádzali mu do nej kamene a jej otec ho ešte aj opľul do tváre. Obžalovaný nikoho nenapadol. Nikto ho nevyzýval, aby z domu odišiel.

Naproti tomu svedkovia - poškodení X. O. a U. O. usvedčovali obžalovaného, že dňa 10.02.2017 po tom, čo ich dcéra H. O. odmietla s ním odísť domov, kričal na ňu, chytil ju za ruku a ťahal ju von, dal jej aj facku. Na čo ho U. O. podľa svedkyne - poškodenej X. O. od dcéry odstrčil a podľa svedka - poškodeného U. O. tento dal obžalovanému facku, na čo ho obžalovaný tiež udrel do tváre, pričom obžalovaného vyzýval, aby odišiel z domu preč, na čo obžalovaný nereagoval, odmietal z domu odísť, preto ho museli z domu vytlačiť von.

Čo sa týka výpovede svedka P. O. tento na hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2019 uviedol, že mal vypité, na podrobnosti sa nepamätá. On nikoho vtedy nenapadol, obžalovaný napadol otca H. O..

Keďže svedkovia - poškodení H. O., X. O. a U. O. na hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2019 odmietli vypovedať, nebolo možné odstrániť podstatné rozpory vo výpovediach svedkov - poškodených X. O. a U. O. na jednej strane a výpoveďou svedkyne - poškodenej H. O. a obžalovaného na druhej strane, a to tak ohľadne facky, ktorú mal dať obžalovaný svedkyňi - poškodenej H. O., ktorá túto skutočnosť vyvrátila a obžalovaný ju poprel. Nebolo možné odstrániť ani podstatný rozpor pri tvrdení svedka - poškodeného U. O., že obžalovanému povedal, že má odísť z domu, ale on to neurobil, preto ho museli vytlačiť. Tieto tvrdenia sú však v rozpore s tvrdením svedkyne - poškodenej H. O., ktorá uviedla, že jej otec, svedok - poškodený U. O. obžalovanému nič nepovedal, že tento sedel ticho. Taktiež z výpovedí svedka - poškodeného H. O. a obžalovaného zhodne vyplynulo, že obžalovaného najprv napadol svedok P. O. a neskôr svedok - poškodený U. O., pričom obžalovaný útočníkov len odsotil a snažil sa z domu odísť k autu. Skutočnosť, že obžalovaný bol inzultovaný inými osobami vyplýva aj z lekárskej správy Q.. V. H. zo dňa 11.02.2017, pričom utrpel opuch a odreninu nosa, pomliaždenie a odreninu ľavej spánkovej oblasti a povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie.

Krajský súd sa preto stotožňuje s právnymi závermi rozsudku okresného súdu, ako aj s jeho dôvodmi a má za to, že postup prvostupňového súdu bol v súlade so zákonom, keď podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného H. O. spod obžaloby pre skutok, ktorý sa mal stať, oslobodil, pretože síce bolo preukázané, že obžalovaný prišiel dňa 10.02.2017 v čase asi o 20.00 hod. do rodinného domu svedkov - poškodených U. O. a X. O. po svoju družku, svedkyňu - poškodenú H. O., ktorá s ním však odmietla odísť, preto na ňu kričal, ťahal ju za ruku von z domu, nebolo však jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že jej dal aj facku a že ho svedok - poškodený U. O. vyzval, aby nechal jeho dcéru na pokoji a k opusteniu domu, čo obžalovaný nemal rešpektovať, pričom mal tiež fyzicky napadnúť svedka - poškodeného U. O..

Prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydlija iného alebo tam neoprávnene zotrvá a tento čin spácha závažnejším spôsobom konania, a to násilím. Trestný čin je v zmysle ustanovenia § 122 ods. 7 Tr. zák. spáchaný násilím, ak páchatel použije na jeho spáchanie fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel použil násilie proti veci iného. V danom prípade nebola jednoznačne preukázaná objektívna stránka žalovaného trestného činu, a to, že bol obžalovaný vyzvaný svedkom - poškodeným U. O., aby opustil ich rodinný dom, a že by obžalovaný jeho výzvu nerešpektoval, pričom by mal fyzicky napadnúť svoju družku, svedkyňu - poškodenú H. O. a jej otca U. O..

Okresný súd správne poukazuje na skutočnosť, že na základe vykonaného dokazovania vyplynuli dve protichodné skupiny dôkazov týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe prokurátora. Podstatné rozpory o priebehu skutku sa z dôvodu opätovného využitia práva svedkov - poškodených a odmietnutia vypovedať nepodarilo odstrániť. Za takéhoto stavu neboli rozptýlené ani pochybnosti o dôveryhodnosti výpovedí svedkov X. O. a U. O., keď ako bolo zistené, svedkovia - poškodení X. O. a U. O. sa so svojou dcérou, ktorá naďalej žije v spoločnej domácnosti s obžalovaným a majú spolu aj maloleté syna, nestretávajú, doposiaľ vnuka ani nevideli.

Za takejto dôkaznej situácie, ktorá nie je jednoznačná, práve naopak, je rozporná, nemožno potom dospieť k záveru o uznaní viny obžalovaného a následne aj k uloženiu trestu. Z vykonaných dôkazov musí byť absolútne nepochybné a zrejmé, že sa stal skutok, že tento skutok vykazuje znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že skutok spáchal obžalovaný. Ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Prvostupňový súd sa preto dôsledne riadil zásadou in dubio pro reo, keď pochybnosti o priebehu skutku a tiež aj o dôveryhodnosti výpovedí svedkov X. O. a U. O., pričítal v zmysle uvedenej zásady v prospech obžalovaného a rozhodol správne, keď obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. oslobodil, pretože skutok sa síce stal, nie je však trestným činom.

Za tohto stavu nie je možné ani po prípadnom zrušení veci konanie obžalovaného kvalifikovať ako možný priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení noviel.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolanie prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.